

betyder ikke noget, for Købet er jo afsluttet, og hvorfor kan Opgørelsen da ikke udfærdiges?

Jeg skal heller ikke dvæle videre ved, at det ærede Medlem hellere vil have Ordet „Køberen“ i Stedet for „Sælgeren“ indsat i Paragraffen med Hensyn til Pligten for Opgørelsen. Det er naturligt, forekommer det mig, at den Mand, der møder med Værdipapirerne for at sælge dem, er pligtig til at udfærdige Opgørelsen. Han er den Part, der er primus motor i den Sag, den, der indleder Forretningen.

Det ærede Medlem kan ikke forstaa, hvorfor der skal være Kontrol ogsaa med de Opgørelser, som ikke er stempelpligtige, og han gjorde overordentlig meget ud af den Sag. Jeg skal dertil sige, at Grunden er den, at det er Finansministeriet, der afgør i sidste Instans, om en Opgørelse er stempelpligtig eller ej, og det er derfor ogsaa nødvendigt, at Finansministeren ser de Opgørelser, som efter Parternes Mening ikke er stempelpligtige. Bagefter afgør Finansministeren, om det var retsligt eller ej. Det ærede Medlem havde en Lignelse om, at naar man gik ind paa og ud af Børsen, var der en Mand, der skulde opkræve et Gebyr, og saa skulde der staa en Mand saavel ved Indgangen som ved Udgangen. Jeg forstod ikke ret, hvorledes Lignelsen skulde passe paa det, her er Tale om med Hensyn til Opgørelsen. Men hvis der skulde være nogen Lignelse i det, det ærede Medlem nævnede, maatte man vel sige, at det forholdt sig med Opgørelsen omtrent, som naar nogen har Frikort til Børsen. Frikort kontrolleres ogsaa ved Indgangen og Udgangen. Selv om man ikke skal betale, kontrolleres der dog ved Hjælp af Frikort. Det samme er Tilfældet her.

Det ærede Medlem vil ogsaa have Tilsynet fjernet, men samtidig har han den underlige Bestemmelse, at Finansministeren kan bestemme over Tilsynet, og naar han paa een Gang er bange for, hvad Finansministeren har krævet med Hensyn til Tilsynet, og samtidig vil overlade Finansministeren at bestemme Tilsynets Karakter. ser jeg ikke andet, end at han ved sit Ændringsforslag giver Finansministeren en mere udvidet Myndighed, end Lovforslaget gør. Det ærede Medlem sagde, at der var ikke Tale om, at der ved en saadan Opgørelse kunde begaas Snyderier. Nu skal jeg ikke overfor en hel Stand som store Banker, Vekselerere og lignende udkaste Beskyldninger for Snyderi. Paa den anden Side maa jeg minde om, at visse Uregelmæssigheder har

fundet Sted i Vekselererverdenen, hvad alle ved. Men naar saa det ærede Medlem siger, at Snyderi kan ikke ske, for man maa huske paa, at der skal to til, hvor der skal snydes, og Personalet skal oven i Købet være medvidende derom, vil jeg sige, at det er dog lykkedes at faa to til at snyde sammen, og det er dog lykkedes at faa Personalet om ikke medvidende deri, saa dog uvidende derom. Jeg ser derfor ikke, at det er umuligt at iværksætte Omgaaelse af en Lov som denne, hvis man ikke faar tilstrækkeligt Tilsyn. Det ærede Medlem sagde, at det var at kaste Pengene ud af Vinduet at etablere et saadant Tilsyn, som der her er Tale om, men jeg synes dog, at hvis Loven skal indbringe 2 Mill. Kr., er et Tilsyn, der drejer sig om mellem 10,000 og 20,000 Kr., en ret billig Udgift for at faa saa mange Penge ind i Statskassen. Naar det ærede Medlem overfor den ærede Ordfører atter nævnede, at Veksler altid uden nærmere Tilsyn blev stemplet, maa jeg hævde, at Vekselen er et retsligt Dokument af særegen Beskaffenhed, og at man naturligvis ikke undlader Stempling af den, naar man ikke noget Øjeblik ved, om den ikke skal drages frem, om man ikke skal benytte den under kommende Forhold.

Det ærede Medlems Ændringsforslag under Nr. 5 skal jeg heller ikke komme ind paa, det drejer sig om, at Vekselerere, som selvindtræder i Forretningen, skal fritages for den hele Afgift, og det er mig ufatteligt, hvorledes det ærede Medlem vedblivende kan hævde dette. Thi Lovens Idé er, at saa snart der finder Køb eller Salg Sted, skal Afgiften erlægges, der kan og skal ikke være Forskel paa Vekselerere og andre i dette Tilfælde; finder der Køb og Salg Sted, hvor en Vekselerer er Køber eller Sælger, maa der betales Afgift. Det ærede Medlem nævnede Tilfælde, hvor Banker og Vekselerere slog sig sammen for at hæve Kursen, saa at der f. Eks. finder Køb og Salg Sted af en forbigaaende Beskaffenhed, altsaa det, man kan kalde Interventionskøb og -salg. Men det er umuligt at vide, om et saadant Køb eller Salg finder Sted for at regulere Forholdene, eller om det finder Sted i Spekulationsøjemed, og der vil da være meget ringe Grund til at befri Vekselererne for Afgift af saadanne Køb. Hvorledes skulde Ministeriet egentlig kunne kontrollere dette? Derfor er der ikke andet for end at følge Lovens almindelige Bestemmelser, som er, at Køb og Salg medfører Afgiften uden Hensyn til, om det er